

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר במדבר
פרשת מטות

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

לִפְרִים לְאִילִם וּלְכַבְשִׁים
 כח בַּמִּסְפָּרִם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעִיר
 חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת
 הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:
 כט וּבַיּוֹם הַשְּׁשִׁי פְּרִים
 שְׁמֵנָה אִילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשֶׂר
 ל תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
 לִפְרִים לְאִילִם וּלְכַבְשִׁים
 לא בַּמִּסְפָּרִם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעִיר
 חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת
 הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:
 לב וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פְּרִים
 שִׁבְעָה אִילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשֶׂר
 לג תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכָּהֶם
 לִפְרִים לְאִילִם וּלְכַבְשִׁים
 לד בַּמִּסְפָּרִם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעִיר
 חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת
 הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:
 מפטיר לה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת
 תִּהְיֶה לָכֶם כֹּל־מִלֹּאכֶת עֲבֹדָה
 לו לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה
 אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּרֶךְ
 אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־
 לו שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: מִנְחָתָם
 וְנִסְכֵּיהֶם לֶפֶר לְאֵיל וּלְכַבְשִׁים
 לח בַּמִּסְפָּרִם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעִיר
 חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת
 לט הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: אֵלֶּה

תַּעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבֹד
 מִנְדְּרֵיכֶם וּנְדִבְתֵּיכֶם לְעֹלְתֵיכֶם
 וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵּיכֶם
 לא וּלְשִׁלְמֵיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־אִשֶּׁר־צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
 מטות ב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רֵאשֵׁי הַמָּטוֹת ס
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר
 ג אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אִישׁ כִּי־יִדְרֹךְ
 נָדָר לַיהוָה אוֹ־הַשְּׁבַע שְׁבַעַת
 לְאָסֹר אָסֹר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל
 דְּבָרוֹ כָּל־הַיֵּצֵא מִפִּיו וַעֲשֵׂה:
 ד וְאִשָּׁה כִּי־תִדְרֹךְ נָדָר לַיהוָה
 וְאָסְרָה אָסֹר בְּבֵית אָבִיהָ
 ה בְּנַעֲרֶיהָ: וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־
 נְדָוָהּ וְאָסְרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־
 נַפְשָׁהּ וְהַחְרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וּקְמוּ
 כֹל־נְדָרֶיהָ וְכֹל־אָסֹר אֲשֶׁר־
 ו אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם־
 הֵנִיא אָבִיהָ אֶתָּה בַּיּוֹם שָׁמְעוּ
 כֹל־נְדָרֶיהָ וְאָסְרֶיהָ אֲשֶׁר־
 אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם
 וַיְהִי וַיִּסְלַח־לָהּ כִּי־הֵנִיא
 ז אָבִיהָ אֶתָּה: וְאִם־הָיוּ תִּהְיֶה
 לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עֲלֶיהָ אוֹ מִבְּטָא
 שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־
 ח נַפְשָׁהּ: וְשָׁמַע אִשָּׁה בַּיּוֹם
 שָׁמְעוּ וְהַחְרִישׁ לָהּ וּקְמוּ
 נְדָרֶיהָ וְאָסְרָה אֲשֶׁר־אָסְרָה

ט עַל־נַפְשָׁהּ יָקָמוּ: וְאִם בַּיּוֹם
 שָׁמַע אִשָּׁה יִנָּא אֶתָּה וְהִפָּר
 אֶת־נְדָוָהּ אֲשֶׁר עֲלֶיהָ וְאֵת
 מִבְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה
 עַל־נַפְשָׁהּ וַיְהִי וַיִּסְלַח־לָהּ:
 י* וְנָדָר אֲלֻמָּנָה וּגְרוּשָׁה כָּל־
 אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם
 יא עֲלֶיהָ: וְאִם־בֵּית אִשָּׁה נְדָרָה
 אוֹ־אָסְרָה אָסֹר עַל־נַפְשָׁהּ
 יב בְּשִׁבְעָה: וְשָׁמַע אִשָּׁה וְהַחְרִישׁ
 לָהּ לֹא הֵנִיא אֶתָּה וּקְמוּ כָל־
 נְדָרֶיהָ וְכֹל־אָסֹר אֲשֶׁר־אָסְרָה
 יג עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם־הִפָּר
 יִפָּר אֶתָּה | אִשָּׁה בַּיּוֹם שָׁמְעוּ
 כֹל־מוֹצֵא שְׁפָתֶיהָ לְנְדָרֶיהָ
 וְלֹא־אָסֹר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִשָּׁה
 יד* הַפָּרִם וַיְהִי וַיִּסְלַח־לָהּ: כָּל־
 נְדָרָהּ וְכֹל־שְׁבַעַת אָסֹר לַעֲנֹת
 נַפְשָׁהּ אִשָּׁה יִקְיָמֶנָּה וְאִשָּׁה
 טו יִפְרֹנָה: וְאִם־הַחְרִישׁ יַחְרִישׁ לָהּ
 אִשָּׁה מִיּוֹם אֶל־יוֹם וְהַקִּים
 אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־
 אָסְרֶיהָ אֲשֶׁר עֲלֶיהָ הַקִּים אֶתָּה
 כִּי־הַחְרִישׁ לָהּ בַּיּוֹם שָׁמְעוּ:
 טז וְאִם־הִפָּר יִפָּר אֶתָּה אַחֲרָי
 ח שָׁמְעוּ וְנִשְׂא אֶת־עֹנָה: אֵלֶּה
 הַחֲקִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב
 לְבֵתוֹ בְּנַעֲרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ:
 ז

אללה ותרבוט רבאט פי בית אבוהא פי זגרהא: 5. ושמע - ויסמע אבוהא אלא נדרה ורבטהא אלדי רבטיט עלא נפסהא ויסכות ליהא אבוהא ויתבתו גמיע נדורתהא וגמיע רבאט אלדי רבטיט עלא נפסהא יתבאת: 6. ואם - ואנכאן ימנע אבוהא ליהא פי יום סמועו גמיע נדורתהא ורבטהא אלדי רבטיט עלא נפסהא לם יתבאת ואללה יספח ליהא אין מנע אבוהא ליהא: 7. ואם - ואנכאן כון תכון ליל רגול ונדורתהא עליהא או לפץ אשפאפהא אלדי רבטיט עלא נפסהא: 8. ושמע - ויסמע גוזהא פי יום סמועו ויסכות ליהא ויתבתו נדורתהא ורבטהא אלדי רבטיט עלא נפסהא יתבתו: 9. ואם - ואנכאן פי יום סמוע גוזהא ימנע ליהא ויבטיל אלא נדרה אלדי עליהא ואלא לפץ אשפאפהא אלדי רבטיט עלא נפסהא ואללה יספח ליהא: 10. ונדר - ונידיר ארמליה ומטלקהא גמיע אלדי רבטיט עלא נפסהא יתבת עליהא: 11. ואם - ואנכאן בית גוזהא נדרית או רבטיט רבט עלא נפסהא פיל חלפאן: 12. ושמע - ויסמע גוזהא ויסכות ליהא לם מנע ליהא ויתבתו גמיע נדורתהא וגמיע רבאט אלדי רבטיט עלא נפסהא יתבת: 13. ואם - [ואנכאן] תבטיל יבטיל ליהון גוזהא פי יום סמועו גמיע כרוג אשפאפהא לנדורתהא ולרבאט נפסהא לם יתבת גוזהא בטלהון ואללה יספח ליהא: 14. כל - גמיע נידיר וגמיע חלפאן רבאט לתעיידוב נפס גוזהא יתבתו וגוזהא יבאטלו: 15. ואם - ואנכאן סכת יסכות אליהא גוזהא מן יום אילא יום ויתבית אלא גמיע נדורתהא או אלא גמיע רבאטהא אלדי עליהא תבאת ליהון אין סכת ליהא פי יום סמועו: 16. ואם - ואנכאן תבטיל יבטיל ליהון בעד סמועו ויקבל אלא דנבהא: 17. אלה - הדולי אלרסום אלדי וצא אללה אלא מוסה בין רגול לזוגתו בין אב לבנתו פי זגרהא בית אבוהא:

והדיתהון ומסגהון ליל ריתות ליל כיבוש וליל כווריה פי עדדהון כיל חוכם: 28. ושעיר - ועתוד דכוויה ואחיד מן גיר סעידיט אלדאיימן והדיתהא ומסגהא: 29. וביום - ופי יום אלסאטית רתות תמנייה כיבוש תינין כווריה בני סניה ארבטעשר כמלין: 30. «ומנחתם» - והדיתהון ומסגהון ליל ריתות ליל כיבוש וליל כווריה פי עדדהון כיל חוכם: 31. ושעיר - ועתוד דכוויה ואחיד מן גיר סעידיט אלדאיימן הדיתהא ומסגהא: 32. וביום - ופי יום אלסאביע רתות סבעא כיבוש תינין כווריה בני סניה ארבטעשר כמלין: 33. «ומנחתם» - והדיתהון ומסגהון ליל רתות ליל כיבוש וליל כווריה פי עדדהון כיוחכמהון: 34. ושעיר - ועתוד דכוויה ואחיד מן גיר סעידיט אלדאיימן הדיתהא ומסגהא: 35. ביום - פי יום אלסאמין גמעייה תכון ליכון גמיע צנעית כדמיה לם תצנעו: 36. והקרבנתם - ותקריבו סעידיה קרבן לינקיביל ביל רצא קידם אלה רתו ואחיד כיבש ואחיד כווריה בני סניה סבעא כמלין: 37. מנחתם - הדיתהון ומסגהון ליל רתות ליל כיבוש וליל כווריה פי עדדהון כיל חוכם: 38. ושעיר - ועתוד דכוויה ואחיד מן גיר סעידיט אלדאיימן והדיתהא ומסגהא: 39. אלה - הדולי תצנעו קדאם אללה פי אעייארכון מנגיר נדורתכון וסכייארכון לאצעיידיכון ולהדיתכון ולמסגכון ולאסלאיימכון:

ל

1. ויאמר - וקאל מוסה אילא בני ישראל כיגמיע אלדי ווצה אללה אילא מוסה:

2. וידבר - וכלם מוסה אלא רוס אלאצבאט לבנין ישראל קאייאל האדא אלכאלם אלדי וצא אללה: 3. איש - רגול אין ינדור נידיר קדאם אללה או יחליף חלפאן לירבוט רבאט עלא נפסו לם יבאדיל כאלמו כי גמיע אלכאריג מן תימו יצנע: 4. ואשה - ואמרה אן תנדור נידיר קדאם

מסות

ל

1. פסוק זה לא תורגם בתרגומנו, והובא על פי ב. 3. השבע שבעה - וכן בד. ג: יחליף אימאן - וקרוי לתרגום רס"ג: חלף ימינא, ושניהם נרדפים. 4. בנעריה - וכן בד. ג: פי צבאייאהא, כתרגום רס"ג: פי חאל צבאיהא, ושניהם נרדפים. 5. אפרה - רבטיט = בד: רבטיט. 6. הניא וגו' - מנע, וכן בד. ג: בטלהא או זם פיהא או מנעהא - ביטל אותה או נזף בה או מנעה, כפירוש רש"י: ואם מנע אותה מן הנדר, וכפירוש הראב"ע: הניא, כמו שבר והפר. 16. ונשא - ויקבל, וכן בגד, כת"א (ויקבל).

בתרגומנו מפני שהם זהים, ואנו מביאים אותם כאן על פי ב. 36. עצרת - אספה, ודומה לו ד, כת"א (כנישו). ב: עזימיה - זימון. ג: עצרת - מנע, גמיע, עזימיה - מניעה, אספה, זימון. מנע הוא על פי רש"י: עצורים בעשיית מלאכה, וכן תרגם רס"ג. ראה קאפה 1984, עמ' רסג. 17. מפסוק זה, לא הביא תרגומנו תרגום לפסוקים החוזרים, מהיום השני עד היום השמיני, פסוקים 17-34. וכן לאחר שתרגם את פסוק 35, לא תרגם את הפסוקים 36-38, והעתיקנו את תרגומם מן ב.

לא^{שני} וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 ב נקם נקמת בני ישראל מאת
 המדינים אחר תאסף אל-
 ג עמיה: וידבר משה אל-העם
 לאמר החלצו מאתכם אנשים
 לצבא ויהיו על-מדין לתת
 ד נקמת-יהוה במדין: אלף
 למטה אלף למטה לכל מטות
 ה ישראל תשלחו לצבא: וימסרו
 מאלפי ישראל אלף למטה
 שנים-עשר אלף חלוצי צבא:
 וישלח אתם משה אלף למטה
 לצבא אתם ואת-פינחס בן-
 אלעזר הכהן לצבא וכלי
 הקדש וחצרות התרועה
 ז בידו: ויצבאו על-מדין כאשר
 צוה יהוה את-משה ויהרגו
 ח כל-זכר: ואת-מלכי מדין הרגו
 על-חלליהם את-אוי ואת-
 רקם ואת-צור ואת-חור ואת-
 רבע חמשת מלכי מדין ואת
 בלעם בן-בעור הרגו בחרב:
 ט וישבו בני-ישראל את-נשי
 מדין ואת-טפם ואת כל-
 בהמתם ואת כל-מקניהם
 י ואת כל-חילם בזזו: ואת כל-
 עריהם במושבתם ואת כל-
 יא טירתם שרפו באש: ויקחו
 את כל-השלל ואת כל-
 המלקוח בארם ובבהמה:

יב ויצאו אל-משה ואל-אלעזר
 הכהן ואל-ערות בני-ישראל
 את-השבי ואת-המלקוח
 ואת-השלל אל-המחנה אל-
 ערבת מואב אשר על-ירדן
 ירחו: שלישו (שני) יג
 ויצאו משה ואלעזר
 הכהן וכל-נשיאי העדה
 לקראתם אל-מחוץ למחנה:
 יד ויקצף משה על פקודי החיל
 שרי האלפים ושרי המאות
 הבאים מצבא המלחמה:
 טו ויאמר אליהם משה החייתם
 טז כל-נקבה: הן הנה היו לבני
 ישראל בדבר בלעם למסר-
 מעל ביהוה על-דבר-פעור
 ותהי המגפה בעדת יהוה:
 יז ועתה הרגו כל-זכר בטף וכל-
 אשה ידעת איש למשכב זכר
 יח הרגו: וכל הטף בנשים אשר
 לא-ידעו משכב זכר החיו
 יט לכם: ואתם חנו מחוץ למחנה
 שבעת ימים כל הרג נפש וכל
 נגע בחלל תתחטאו ביום
 השלישי וביום השביעי אתם
 כ ושביתם: וכל-בגר וכל-כלי-
 עור וכל-מעשה עזים וכל-
 כלי-עץ תתחטאו:
 כא ויאמר אלעזר הכהן אל-
 אנשי הצבא הבאים למלחמה

זאת חקת התורה אשר-צוה
 כב יהוה את-משה: אך את-הזהב
 ואת-הכסף את-הנחשת את-
 הברזל את-הבדיל ואת-
 כג העפרת: כל-דבר אשר-יבא
 באש תעבירו באש וטהר
 אך במי נדה יתחטא וכל
 אשר לא-יבא באש תעבירו
 כד במים: וכבסתם בגדיכם ביום
 השביעי וטהרתם ואחר תבאו
 אל-המחנה:
 כה רביעי
 ויאמר יהוה אל-משה ס
 כו לאמר: שא את ראש מלקוח
 השבי בארם ובבהמה אתה
 ואלעזר הכהן וראשי אבות
 כז העדה: וחצית את-המלקוח
 בין תפשי המלחמה היצאים
 כח לצבא ובין כל-העדה: והרמת
 מכס ליהוה מאת אנשי
 המלחמה היצאים לצבא אחד
 נפש מחמש המאות מן-הארם
 ומן-הבקר ומן-החמרים
 כט ומן-הצאן: ממחציתם תקחו
 ונתתה לאלעזר הכהן תרומת
 ל יהוה: וממחצת בני-ישראל
 תקח | אחד | אחד מן-החמשים
 מן-הארם מן-הבקר מן-
 החמרים ומן-הצאן מכל-
 הבהמה ונתתה אתם ללוים
 שמרי משמרת משכן יהוה:

אנתייה: 16. הן - הוודא הינין כאנו לבנין ישראל פי שור בלעם ליסלמו פגר פי איסים אללה עלא סבאב פעור וכאנית אלצרביה פי גומעית אללה: 17. ועתה - והלאן קתלו גמיע דכר פיל טיפיל וגמיע אמרה ערפיה רגול למטגע דכר קתילו: 18. וכל - וגמיע טיפיל פיל נסוואן אלדי לם יערפו מטגע דכר עיישו ליכון: 19. ואתם - ואנתו חיסו מן ברא למחאט סבע אייאם גמיע קתיל נפס וגמיע בינדק פיל קתיל תדאכו פי יום אלתאלית ופי יום אלסאביע אנתו וסביכון: 20. וכל - וגמיע טוב וגמיע אוואני גיליד וגמיע צנעית מאעיו וגמיע אוואני כשב תדאכו: 21. ויאמר - וקאל אלעזר אלכאדים אלא ארגל אלעסכר אלגאין לל חרב האדי ריסמית אלשריעא אלא וצא אללה אלא מוסה: 22. אך - פקט אלא אלדהב ואלא אלפיצה אלא אלנחאס אלא אלחריד אלא אלקסדיר ואלא אלרצאץ: 23. כל - גמיע שאיי אלדי יגי פיל נאר תפאוותו פיל נאר וידכא פקט פי מאיית אלראש יתדכא וגמיע אלדי [לם] יגי פיל נאר תפאוותו פיל מא: 24. וכבסתם - ותכסלו אתיבכון פי יום אלסאביע ותדכו ובעד תיגו אלא אלמחאט: 25. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה קאיילא: 26. שא - קבאל אלא חסאב איכידיה אלסאבי פיל אנסאן ופיל בהימיה אנתה ואלעזר אלכאדים ורוס אבאת אלגומעה: 27. וחצית - ותקסים אלא אלאיכידיה בין מסכין אלחרב אלכרגין לל עסכר ובין גמיע אלגומעה: 28. והרמת - ותרפע באג קדאם אללה מן ענר ארגל אלחרב אלכרגין לל עסכר ואחיד נפס מן אלכמס מייה מן אלאנסאן ומן אלבקר ומן אלחאמיר ומן אלגנאם: 29. ממחציתם - מן ניצהון תאכדו ותעטי לאלעזר אלכאדים רפעית אללה: 30. וממחצית - ומן ניציף בנין ישראל תאכדו ואחיד ממסוך מן אלכמסין מן אלאנסאן

לא

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. נקם - אסתנקים נקמית בנין ישראל מן ענר אלמדינים בער תנגימיע אלא קומך: 3. וידבר - וכלם מוסה אלא אלקום קאיילא אתקלדו מן ענרדכון ארגל לל עסכר ויכונו עלא מדין לתגעלו נקמית אללה פי מדין: 4. אלף לל ציביט אלף לל ציביט לגמיע אצבאט ישראל תבעתו לל עסכר: 5. וימסרו - ותסלמו מן אלפת ישראל אלף לל ציביט תנעשר אלף מקלדין עסכר: 6. וישלח - ובעת ליהון מוסה אלף לל ציביט לל עסכר ליהון ואלא פינחס איבין אלעזר אלכאדים לל עסכר ואוואני אלקדוס ונפייר תגילבא פי ידו: 7. ויצבאו - ותעסכרו עלא מדין כאלדי וצא אללה אלא מוסה וקתלו גמיע דכר: 8. ואת - ואלא צולטין מדין קתלו עלא קותלתהון אלא אוי ואלא רקם ואלא צור ואלא חור ואלא רבע כמס צולטין מדין ואלא בלעם איבין בעור קתלו פיל סיף: 9. וישבו - וסאבו בנין ישראל אלא נסוואן מדין ואלא טפלהון ואלא גמיע בהמתהון ואלא גמיע בושחון ואלא גמיע מאלהון נהאבו: 10. ואת - ואלא גמיע קורהון פי מגלסהון ואלא גמיע קצורתהון חרקו פיל נאר: 11. ויקחו - ואכדו אלא גמיע אלסלאב ואלא גמיע איכידה פיל אנסאן ופיל בהימיה: 12. ויבאו - וגאבו אלא מוסה ואלא אלעזר אלכאדים ואלא גומעית בנין ישראל אלא אלסאבי ואלא אלאיכידיה ואלא אלסלאב אלא אלמחאט אלא סהלית מואב אלדי עלא שט ירחו: 13. ויצאו - וכרגו מוסה ואלעזר אלכאדים וגמיע שורפאת גומעה למלאקתהון אלא מן ברא למחאט: 14. ויקצף - וצכט מוסה עלא וכלאת אלעסכאר ריסא אלפאת וריסא מייאת אלגאין מן עסכר אלחרב: 15. ויאמר - וקאל אליהון מוסה אנכאן עיישתו גמיע

לא

2. נקם נקמת - תרגם בשורש ערבי זהה, וכן בד, כרס"ג: אנתקם נקמה. 3. החלצו - חגרו נשקיכם, כפירוש רש"י: כתרנומו. לשון חלוצי צבא מזויינים. וכן ד: אתעדדו. ג מביא שני תרגומים: אתקלדו או אתעדדו מן עדדכון - חגרו נשקיכם או ספרו ממניינכם. אף ייתכן שהתרגום האחרון פירושו היו מוכנים או הכינו. וכן בהמשך. 10. סירתם - ארמנותיהם, וכן בגר, כפירוש רש"י: מקום פלטרין שלהם, וכתרגום רס"ג: וקצורתם. וכן פירוש הראב"ע: ארמוני המלכים. 14. ויקצף - וכן בגר, ד: וניציב - נרדפים. פקודי החיל - המטונים על החיל, וכן בגר, כת"א (דממן על חילא), וכפירוש רש"י: מטונים על החיל. ללמדך שכל

מרחון הדור תלוי בגדולים, שיש כוח בידם למחות. 16. למפר מעל בח' - למסור מרד בשם ה'. ב: ליפגרו פגר פי קול ה' - למרוד מרד בדבר ה'. ג: ליסלמו נכתא - למסור רמאות או שקר, כת"א (לשקרא שקר קדם ה'). 19. וכל - מכאן ועד לאמצע פסוק 20, עד המילה וכל, תורגם פעמיים, והכאנו את הגרסה השנייה. ההבדל בין הגרסה הראשונה לשנייה מתבטא רק בנוסח התרגום של תתחטאו. בגרסה הראשונה תרגם תתדכו (=תתחטאו), ואילו בשנייה תרגם תדאכו (=תתחטאו). 22. הבריל - וכן ב: אלקסדיר = ג: אלקודיר, כתרגום אכן נ'נאח. ראה אכן נ'נאח, פהדורת נויכאוור, עמ' 84. וראה דווי, עמ' 342-343. 28. מכס - וכן בד. באג - מילה פרסית, ומשמעה מס או מכס. ג: באג, גווי,

לא ויעש משה ואלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את-משה:
לב ויהי המלקוח יתר הבן אשר
בזזו עם העבא צאן שש-
מאות אלף ושבעים אלף
ג וחמשת אלפים: ובקר שנים
ד ושבעים אלף: וחמרים אחד
ה וששים אלף: ונפש אדם מן-
הנשים אשר לא-ידעו משכב
זכר כל-נפש שנים ושלשים
ו אלף: ותהי המחצה חלק
היצאים בעבא מספר הצאן
שלש-מאות אלף ושלשים
אלף ושבעת אלפים וחמש
ז מאות: ויהי המכס ליהוה
מן-הצאן שש מאות חמש
ח ושבעים: והבקר ששה
ושלשים אלף ומכסם ליהוה
ט שנים ושבעים: וחמרים
שלשים אלף וחמש מאות
ומכסם ליהוה אחד וששים:
מ ונפש אדם ששה עשר אלף
ומכסם ליהוה שנים ושלשים
מא נפש: ויתן משה את-מכס
תרומת יהוה לאלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את-משה:
חמישי מב וממחצית בני ישראל אשר
חצה משה מן-האנשים
מג העבאים: ותהי מחצת העדה
מן-הצאן שלש-מאות אלף

ושלשים אלף שבעת אלפים
מד וחמש מאות: ובקר ששה
מה ושלשים אלף: וחמרים
שלשים אלף וחמש מאות:
מו ונפש אדם ששה עשר אלף:
מז ויקח משה ממחצת בני-
ישראל את-האחז אחד מן-
החמשים מן-האדם ומן-
הבהמה ויתן אתם ללוים
שמרי משמרת משכן יהוה
כאשר צוה יהוה את-משה:
מח ויקרבו אל-משה הפקדים
אשר לאלפי העבא שרי
האלפים ושרי המאות:
מט ויאמרו אל-משה עבדיך נשאו
את-ראש אנשי המלחמה
אשר בידנו ולא-נפקד ממנו
נ איש: ונקרב את-קרבת יהוה
איש אשר מצא כלי-זהב
אצעה וצמיד טבעת עגיל
וכומז לכפר על-נפשתינו לפני
נא יהוה: ויקח משה ואלעזר
הכהן את-הזהב מאתם כל
נב כלי מעשה: ויהי כל-זהב
התרומה אשר הרימו ליהוה
ששה עשר אלף שבע-מאות
וחמשים שקל מאת שרי
האלפים ומאת שרי המאות:
נז אנשי העבא בזזו איש לו:
נד ויקח משה ואלעזר הכהן

את-הזהב מאת שרי האלפים
והמאות ויבאו אתו אל-אהל
מועד ופרון לבני-ישראל לפני
יהוה:
שיושי (שלושי) לבא ומקנה | רב היה לבני ראובן ס
ולבני-גד עצום מאד ויראו
את-ארץ יעזר ואת-ארץ
גלעד והנה המקום מקום
ב מקנה: ויבאו בני-גד ובני-
ראובן ויאמרו אל-משה ואל-
אלעזר הכהן ואל-נשיאיו
ג העדה לאמר: עטרות ודיבן
ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה
ד ושכם ונבו ובען: הארץ אשר
הפה יהוה לפני עדת ישראל
ארץ מקנה הוא ולעבדיך
מקנה:
ה ויאמרו אם-מצאנו חן
בעיניך יתן את-הארץ הזאת
לעבדיך לאחזה אל-תעברנו
ו את-הירדן: ויאמר משה לבני-
גד ולבני ראובן האחיכם יבאו
למלחמה ואתם תשבו פה:
ז ולמה תנואון את-לב בני
ישראל מעבר אל-הארץ
ח אשר-נתן להם יהוה: פה עשו
אבתיכם בשלחי אתם מקדש
ברנע לראות את-הארץ:
ט ויעלו עד-נחל אשכול ויראו

מייאת: 49. ויאמרו - וקאלו אלא מוסה עבידך קיבלו אלא חסאב ארגל אלחרב אלדי פי ידינא ולם ניקס מיננא רגול: 50. ונקרב - וקרנא אלא קרבן אללה רגול אלדי ויגיד אוואני דהב כלכל וסוור כאתים (חלק) [כזאם] ובאז וונג ליגפיר עלא אינפיסנא קדאם אללה: 51. ויקח - ואכד מוסה ואלעזר אלכאדים אלא אלדהב מן ענדהון גמיע אוואני צנעא: 52. ויהי - וכאן גמיע דהב רפעא אלדי רפעו קדאם אללה סיתעשר אלף סבע מייה וכמסין וזונה מן ענד ריסא אלפאת ומן ענד ריסא מייאת: 53. אנשי - ארגל אלעסכר נהאבו רגול לו: 54. ויקח - ואכד מוסה ואלעזר אלכאדים אלא אלדהב מן ענד ריסא אלפת ומייאת וגאבו אלו אלא כימית מיעאר דכראן לבנין ישראל קדאם אללה:

לב

1. ומקנה - ובוש כתיר כאן לבנין ראובן ולבנין גד קווי גרא ונצרו אלא ארץ יעזר ואלא ארץ גלעד והוודא מכאן מכאן בוש: 2. ויבאו - ואיגו בנין גד ובנין ראובן וקאלו אלא מוסה ואלא אלעזר כאדים ואלא שורפאת גומעה קאיילא: 3. עטרות ודיבון ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבים ונבו ובעון: 4. הארץ - אלארץ אלדי דרב אללה קדאם גומעית ישראל ארץ בוש היא ולעבידך בוש: 5. ויאמרו - וקאלו אנכאן וגדנא חץ פי חצרתך ינעיטי אלא אלארץ הארי לעבידך לל מיליך לא תפוטנא אלא אלשאט: 6. ויאמר - וקאל מוסה לבנין גד ולבנין ראובן אנכאן אכוותכון יגו לל חרב ואנתו תגלסו הינא: 7. ולמה - ואליש תמנעו אלא קלב בנין ישראל מן יפותו אלא אלארץ אלדי עטא ליהון אללה: 8. בה - כידא צינעו אבתכון פי בעותי ליהון מן קדש ברנע לינצרו אלא אלארץ: 9. ויעלו - וטלעו חיתא ואדי אלענקוד ונצרו אלא אלארץ

מן אלבקר מן אלחאמיר ומן אלגנאם מן גמיע בהימיה ותעטי ליהון לל לאויין חאפעין מחפיצית מסכאן אללה: 31. ויעש - וציניע מוסה ואלעזר אלכאדים כאלדי וצא אללה אלא מוסה: 32. ויהי - וכאן אלכאדיה פצלית אלנהביה אלדי נהבו קום אלעסכר גנאם סית מייאת וכמסה וסבעין אלף: 33. ובקר תנין וסבעין אלף: 34. וחמרים - וחאמיר ואחיר וסיתין אלף: 35. ונפש - ונפס אנסאן מן אלנסוואן אלדי לם יערפו מטגע דכר גמיע נפס תנין ותלתין אלף: 36. ותהי - וכאנית אלניציה קיסים אלכרגין <פיל> עסכר עדאד אלגנאם תלת מייה וסבעה ותלתין אלף וכמס מייה: 37. ויהי - וכאן אלכאג קדאם אללה מן אלגנאם סית מייה וכמסה וסבעין: 38. והבקר - ואלבקר סיתא ותלתין אלף ובגהון קדאם אללה תנין וסבעין: 39. וחמרים - וחאמיר תלתין אלף וכמס מייה ובגהון קדאם אללה ואחיר וסיתין: 40. ונפש - ונפס אנסאן סיתעשר אלף ובגהון קדאם אללה תנין ותלתין נפס: 41. ויתן - ועטא מוסה אלא באג רפעית אללה לאלעזר אלכאדים כאלדי וצא אללה אלא מוסה: 42. וממחצית - ומן ניציה בנין ישראל אלדי קסאם מוסה מן אלארגאל אלמעסכרין: 43. ותהי - וכאנית ניציה אלגומעה מן אלגנאם תלת מייה וסבעה ותלתין אלף וכמס מייה: 44. ובקר סיתה ותלתין אלף: 45. וחמרים - וחאמיר תלתין אלף וכמס מייה: 46. ונפש - ונפס אנסאן סיתה עטר אלף: 47. ויקח - ואכד מוסה מן ניציה בנין ישראל אלא אלממסוך ואחיר מן אלכמסין מן אלאנסאן ומן אלבהימיה ועטא ליהון לל לויין חאפעין מחפיצית מסכאן אללה כאלדי וצא אללה אלא מוסה: 48. ויקרבו - וקרבו אלא מוסה אלמעדודין (מווכלין) אלדי לאלפת אלעסכר ריסא אלפאת וריסא

אבישור 1991, עמ' 34. רס"ג תרגם: ותרכי, שהוא עגיל האוזן בערבית מימי רס"ג ועד ימינו. ראה אבישור 1991, עמ' 22; אבישור 1998, עמ' 26. וכומז - וכן ב, תרגם כמילה שבה גר תרגמו את אצעדה. ראה לעיל בהערות לפסוק זה. ג: והקאב ומדנאך. ד: ומזנך. חקאב - היא חגורת נשים, וכך תרגם רס"ג. וכן תרגם אבן ג'נאח. וראה בפירוט אלוני 1969, עמ' 237. וראה גם רש"י: דפוס של בית הרחם לכפר על הרהור חלב של בנות מדין. מדנאך = מזנאך - ענק או מחרוזת לצוואר.

לב

4. חכה - דרב = בד: צרב. 7. תניאון - תמנעו, וכן בד. ג: תכמלו או

חיצא - שני הראשונים נרדפים, והאחרון משמעו חלק. וכן בהמשך הפרק. 50. אצעדה - וכן ב: כלכל - צמיד רגל, כפירוש רש"י: אלו צמידים של רגל. ג: מחבם או בזוונד. ד: באזוונד. מחבם - טבעת. ראה אבישור 1991, בעמ' 53 ובמפתח. בזוונד - מילה זו במשמעות תכשיט כלשהו לא איתרתי במילונים ערביים. מילה זו בטורקית ובערבית משמעה רועה זונות, ואינו מתאים כאן. ייתכן שיש כאן שיבוש של המילה הפרסית דסתבנד - צמיד. ראה חיים 1966, עמ' 465. וצמיד - וכן בג. ד: וצוואר, כתרגום רס"ג: וסוואר. טבעת - וכן בגד. עגיל - לאחר שתרגם: חלק, וכן בגד, שפירושו טבעת, כרס"ג שתרגם טבעת - וחלקה, כתב מעל השורה וכזאם - נוס אף. ראה

אֶת־הָאָרֶץ וַיָּנִיאוּ אֶת־לֵב בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי־בָא אֶל־הָאָרֶץ
י אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה: וַיַּחֲרֹ־
אֵף יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשְׁבַּע
יא לֵאמֹר: אִם־יֵרָאוּ הָאֲנָשִׁים
הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם מִבְּן עֲשָׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה אֶת־הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לֵאבְרָהָם לִי־צַחֲק
וְלִיעֲקֹב כִּי לֹא־מָלְאוּ אַחֲרָי: יב
כִּלְתִּי כָלֵב בֶּן־יִפְנֶה הַקִּנְזִי
וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹנִן כִּי מָלְאוּ אַחֲרָי
יג יְהוָה: וַיַּחֲרֹ־אֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּנָּעַם בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעִים שָׁנָה
עַד־תָּם כָּל־הַדּוֹר הָעֹשֶׂה הָרָע
יד בְּעֵינֵי יְהוָה: וְהִנֵּה קָמְתָם
תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תִּרְבּוּת אֲנָשִׁים
חֲטָאִים לִסְפוֹת עוֹד עַל־חֲרוֹן
טו אֶף־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל: כִּי
תִּשׁוּבוּן מֵאַחֲרָיו וַיֹּסֶף עוֹד
לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁחַתֵּם
לְכָל־הָעָם הַזֶּה:
טז וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ
גִּדְרֹת צָאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֹה
יז וְעֵרִים לְטַפְּנוּ: וַאֲנַחְנוּ נַחֲלִץ
חֲשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד
אֲשֶׁר אִם־הִבִּיאֲנָם אֶל־מְקוֹמָם
וַיֵּשֶׁב טַפְּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי
יח יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: לֹא נָשׁוּב אֶל־
בְּתִינּוּ עַד הַתַּנְחַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יט אִישׁ נַחֲלָתוֹ: כִּי לֹא נִנְחַל אֶתֶם

שביעי
(רביעי)

מַעֲבֵר לַיִרְדֵּן וְהִלָּאָה כִּי בָאָה
נַחֲלַתְנוּ אֵלָינוּ מַעֲבֵר הַיִּרְדֵּן
מִזְרַחָה:
כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־
תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אִם־
תַּחֲלִצוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה:
כא וְעַבְר לָכֶם כָּל־חֲלוּץ אֶת־
הַיִּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ
כב אֶת־אִיְבֹי מִפְּנֵיו: וּנְכַבְּשָׁה
הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאַחֲרֵי
תִּשְׁבוּ וְהִייתֶם נָקִים מִיְּהוָה
וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיתָה הָאָרֶץ
הַזֹּאת לָכֶם לְאַחֲזָה לִפְנֵי
כג יְהוָה: וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן
הִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ
חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם:
כד בְּנוֹ־לָכֶם עָרִים לְטַפְּכֶם וּגְדֹרֹת
לְצִנְאֲכֶם וְהִיצָא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ:
כה וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גֵר וּבְנֵי רְאוּבֵן
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר עֲבֹדֶיךָ יַעֲשׂוּ
כו כָּאֲשֶׁר אָדִינִי מִצֹּה: טַפְּנוּ נָשִׁינוּ
מִקְנֵנוּ וְכָל־בְּהֵמַתְנוּ וַיְהִי־
כז שֵׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד: וְעֲבֹדֶיךָ
וְעַבְרָו כָּל־חֲלוּץ צָבָא לִפְנֵי
יְהוָה לְמַלְחָמָה כָּאֲשֶׁר אָדִינִי
כח דְּבַר: וַיֵּצֵא לָהֶם מֹשֶׁה אֶת־
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־
נֹון וְאֶת־רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמָּטוֹת
כט לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֱלֹהִים אִם־יַעֲבֹרּוּ בְנֵי־גֵר וּבְנֵי־
רְאוּבֵן | אֶתְכֶם אֶת־הַיִּרְדֵּן כָּל־
חֲלוּץ לְמַלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה
וּנְכַבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וְנָתַתֶּם
לָהֶם אֶת־אָרֶץ הַגִּלְעָד לְאַחֲזָה:
ל וְאִם־לֹא יַעֲבֹרּוּ חֲלוּצִים אֶתְכֶם
וְנִאֲחֲזוּ בְּתִכְכֶם בָּאָרֶץ כְּנַעַן:
לא וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גֵר וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר
אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־עֲבֹדֶיךָ
לב כֵּן נַעֲשֶׂה: נַחֲנוּ נַעֲבֵר חֲלוּצִים
לִפְנֵי יְהוָה אָרֶץ כְּנַעַן וְאַתָּנוּ
אֲחֻזַּת נַחֲלַתְנוּ מַעֲבֵר לַיִרְדֵּן:
לג וַיִּתֵּן לָהֶם | מֹשֶׁה לְבְנֵי־גֵר וּלְבְנֵי
רְאוּבֵן וּלְחֻצֵי | שִׁבְט | מְנַשֶּׁה
בֶּן־יֹוסֵף אֶת־מַמְלַכַת סִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְאֶת־מַמְלַכַת
עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן הָאָרֶץ לְעָרֵיהָ
לד בְּגִבְלֹת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב: וַיִּבְנוּ
בְּנֵי־גֵר אֶת־דִּיבֶן וְאֶת־עֶטְרֹת
לה וְאֶת עֶרְעֵר: וְאֶת־עֶטְרֹת שׁוּפָן
לו וְאֶת־יַעֲזֹר וַיִּגְבְּהָה: וְאֶת־בֵּית
נִמְרָה וְאֶת־בֵּית הָרֶן עָרֵי מִבְצָר
לז וּגְדֹרֹת צָאן: וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּנוּ
אֶת־חֲשִׁבוֹן וְאֶת־אֶלְעֵלָא וְאֶת־
לח קְרִיתִים: וְאֶת־נָבֹו וְאֶת־בְּעַל
מַעֲוֹן מִיִּסְבֵּת שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה
וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם אֶת־שְׁמוֹת
לט הָעִירִים אֲשֶׁר בָּנוּ: וַיֵּלְכוּ בְנֵי
מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה גִלְעָדָה
וַיִּלְכְּדוּ וַיֹּרֶשׁ אֶת־הָאֲמֹרִי

אלדי תווגאד ליכון: 24. בנו ליכון קורא לטפלוֹן וסייגאת לגנאמכון ואליכרוג מן תמכון תצנעו: 25. ויאמר - וקאל בנין גד ובנין ראובן אלא מוסה קאיילא עבידך יצנעו כאלדי סידי מווצי: 26. טפינו - טפלנא נסווננא בושנא וגמיע בהמתנא יכוננו תם פי קורא גלעד: 27. ועבדיך - ועבדיך יפותו גמיע מקלאד עסכר קדאם אללה לל חרב כאלדי סידי מכלים: 28. ויצו - ווצא ליהון מוסה אלא אלעזר אלכאדים ואלא יהושע איבין נון ואלא רוס אבאת אלסבאט לבנין ישראל: 29. ויאמר - וקאל מוסה אליהון אנכאן יפותו בנין גד ובנין ראובן מעכון אלא אלשאט גמיע מקלאד לל חרב קדאם אללה ונסתמליך אלארץ קדמכון ותעטו ליהון אלא ארץ גלעד לל מיליך: 30. ואם - ואנכאן לם יפותו מקלדין מעכון ויסתמלכו פי מבינכון פי ארץ כנען: 31. ויענו - וגוובו בנין גד ובנין ראובן קאיילא אלא אלדי כלם אללה אלא עבידך כידא נצנע: 32. נחנו - נחנא נפות מקלאדין קדאם אללה פי ארץ כנען ומענא מיליך ורתתנא מן קטע לישאט: 33. ויתן - ועתא ליהון מוסה לבנין גד ולבנין ראובן ולניציף סיביט מנשה איבין יוסף אלא עלטינית סיחן מאליך אלאמורי ואלא עלטינית עוג מאליך אלבתנאן אלארץ לקורהא פיל תכומיה קורא אלארץ מסתירד: 34. ויבנו - ובאנו בנין גד אלא דיבן ואלא עטרת ואלא ערער: 35. «ואת» - ואלא עטרת שופן ואלא יעזר ויגבהה: 36. «ואת» - ואילא בית נמרה ואלא בית הון קורא חאצין וסייגאת גנאם: 37. «ובני» - ובנין ראובן באנו אלא חשבון ואלא אלעלה ואלא קריתיים: 38. ואת - ואלא נבו ואלא ענאם מעון מדווראט איסים ואלא שבמה וסאמו פיל איסמי אלא איסמי קורא אלדי באנו: 39. וילכו - ומציו בנין מכיר איבין מנשה גלעד וסתמלכוהא והגאג אלא אלאמורי

ומנעו אלא קלב בנין ישראל ליליס יגו אלא אלארץ אלדי עטא ליהון אללה: 10. ויחר - ושתד גצב אללה פי דאליך אליום וחלף קאיילא: 11. אם - אנכאן ינצרו אלארגל אלטלעין מן מצר מן איבין עשרין סניה וטאליע אלא אלארץ אלדי חלפת לאברהם ליצחק וליעקב אין לם כימלו ורא טעתי: 12. בלתי - ליליס כלב איבין יפונה אלקנזי ויהושע איבין נון אין כימלו ורא טאעית אללה: 13. ויחר - ושתאד גצב אללה פי ישראל ואברהון פיל בר ארבעין סניה חיתא תכמיל גמיע אלגיל אלצאניע ראדי פי חצריט אללה: 14. והנה - והוודא קימתו עוויץ אבתכון תרבאיי ארגאל כאטיין לתעווצו עאד עלא שדיית גצב אללה אלא ישראל: 15. כי - אין תרגעו מן ורא טאעיתו ויעאוויץ עאד ליחיסו פיל בר ותתלפו לגמיע אלקום הארא: 16. ויגשו - ותקדמו אליה וקאלו סייגאת גנאם נבני לבושנא הינא וקורא לטפלנא: 17. ואנחנו - ונחנא נתקלד ביל עגליה קדאם בנין ישראל חיתא אלדי אנכאן נגיבהון אלא מכאנהון ויגלוס טפלנא פי קורא חאצין מן קדאם סיכאן אלארץ: 18. לא - לם נרגאע אלא ביותנא חיתא תווארית בנין ישראל רגול ורתתו: 19. כי - אין לם נווראט מעהון מן קאטיע לישאט וראייה אין איגית ורתתנא אלינא מן קאטיע אלשאט שרקי:

20. ויאמר - וקאל אליהון מוסה אנכאן תצנעו אלא אלכלם האדא אנכאן תתקלדו קדאם אללה לל חרב: 21. ועבר - ויפות ליכון גמיע מקלאד אלא אלשאט קדאם אללה חיתא תהיגגו אלא עדווינו מן קידאמו: 22. ונכבשה - ונסתמליך אלארץ קדאם אללה ובעד תרגעו ותכוננו בריין מן אללה ומן ישראל ותכון אלארץ האדי ליכון לל מיליך קדאם אללה: 23. ואם - ואנכאן לם תצנעו כידא הוודא כטיתו קדאם אללה ועראפו כסתכון

וכן בפסוק 39. 26. הגלעד - השאיר את השם העברי, וכן ב. ד: אלזוראש - בשם שתרנם רס"ג: אלגרש, וכן להלן. 38. מוסבת שם - וכן ב, וכן ד: מסתיראט אלאסם. ג: מסתיראט אלאסם או מנקולאט

תמנעו - נרדפים. 13. וינעם - ואיחרם. ב: ועוואקהון - ועיכבם. ג: ושתתהון או וקלקהון - ופיזרם או הניעם, נדנדם. 21. דורישו - יסלק, וכן ב. ד: יתריד = יטרוד - יגרש. כת"א (יתריד).

מ אשר-פה: ויתן משה את-

הגלעד למכיר בן-מנשה וישב

מא פה: ואיר בן-מנשה הלך

וילכד את-חותיהם ויקרא

מב אתהן חות ואיר: ונבח הלך

וילכד את-קנת ואת-בנתיה

ויקרא לה נבח בשמו:

מסעי

לג אלה מסעי בני-ישראל אשר ס

יצאו מארץ מצרים לצבאתם

ב ביד-משה ואהרן: וכתב משה

את-מוצאיהם למסעיהם

על-פי יהוה ואלה מסעיהם

ג למוצאיהם: ויסעו מרעמסס

בחדש הראשון בחמשה עשר

יום לחדש הראשון ממחרת

הפסח יצאו בני-ישראל

ביר רמה לעיני כל-מצרים:

* ומצרים מקברים את אשר

הכה יהוה בהם כל-בכור

ובאלהיהם עשה יהוה

ה שפטים: ויסעו בני-ישראל

ו מרעמסס ויחנו בספת: ויסעו

מספת ויחנו באתם אשר

* בקצה המדבר: ויסעו מאתם

וישב על-פי החירת אשר

על-פני בעל צפון ויחנו לפני

ח מגדל: ויסעו מפני החירת

ויעברו בתוך-הים המדברה

וילכו דרך שלשת ימים

במדבר אתם ויחנו במרה:

ט ויסעו ממרה ויבאו אילמה

ובאילים שתיים עשרה עינת

מים ושבעים תמרים ויחנו-

י שם: ויסעו מאילם ויחנו על-

יא ים-סוף: ויסעו מים-סוף ויחנו

יב במדבר-סין: ויסעו ממדבר-

יג סין ויחנו בדפקה: ויסעו

יד מדפקה ויחנו באלוש: ויסעו

מאלוש ויחנו ברפידים ולא-

היה שם מים לעם לשותות:

טו ויסעו מרפידים ויחנו במדבר

טז סיני: ויסעו ממדבר סיני

יז ויחנו בקברת התאוה: ויסעו

מקברת התאוה ויחנו בחצרת:

יח ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה:

יט ויסעו מרתמה ויחנו ברמן

כ פרץ: ויסעו מרמן פרץ ויחנו

כא בלבנה: ויסעו מלבנה ויחנו

כב ברסה: ויסעו מרסה ויחנו

כג בקהלטה: ויסעו מקהלטה

כד ויחנו בהר-שפר: ויסעו מהר-

כה שפר ויחנו בחרדה: ויסעו

כו מחרדה ויחנו במקהלטה: ויסעו

כז ממקהלת ויחנו בתחת: ויסעו

כח מתחת ויחנו בתרח: ויסעו

כט מתרח ויחנו במתקה: ויסעו

ממתקה ויחנו בחשמנה:

ל ויסעו מחשמנה ויחנו

לא במסרות: ויסעו ממסרות

לב ויחנו בבני יעקן: ויסעו מבני

לג יעקן ויחנו בחר הגדגד: ויסעו

מחר הגדגד ויחנו ביטבתה:

לד ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה:

לה ויסעו מעברנה ויחנו בעצין

לו גבר: ויסעו מעצין גבר ויחנו

לז במדבר-צן הוא קדש: ויסעו

מקדש ויחנו בהר ההר בקצה

לח ארץ אדום: ויעל אהרן הכהן

אל-הר ההר על-פי יהוה

וימת שם בשנת הארבעים

לצאת בני-ישראל מארץ

מצרים בחדש החמישי באחד

לט לחדש: ואהרן בן-שלש

ועשרים ומאת שנה במתו

בהר ההר:

מ וישמע הכנעני מלך ערד

והוא-ישב בנגב בארץ כנען

מא בבא בני ישראל: ויסעו מהר

מב ההר ויחנו בעלמנה: ויסעו

מג בעלמנה ויחנו בפונן: ויסעו

מד מפונן ויחנו באבת: ויסעו

מאבת ויחנו בעיי העברים

מה בגבול מואב: ויסעו מעיים

מו ויחנו בדיבן גד: ויסעו מדיבן

גד ויחנו בעלמן דבלתימה:

מז ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו

מח בהרי העברים לפני נבו: ויסעו

מהרי העברים ויחנו בערבת

מט מואב על ירדן ירחו: ויחנו על-

מן רמון פרץ וחאטו פי לבנה: 21. ויסעו - ורחלו מן לבנה וחאטו פי רסה: 22. ויסעו - ורחלו מן רסה וחאטו פי קהלתה: 23. ויסעו - ורחלו מן קהלתה וחאטו פי הר שפר: 24. ויסעו - ורחלו מן הר שפר וחאטו פי חרדה: 25. ויסעו - ורחלו מן חרדה וחאטו פי מקהלות: 26. ויסעו - ורחלו מן מקהלות וחאטו פי תחת: 27. ויסעו - ורחלו מן תחת וחאטו פי תרח: 28. ויסעו - ורחלו מן תרח וחאטו פי מתקה: 29. ויסעו - ורחלו מן מתקה וחאטו פי חשמנה: 30. ויסעו - ורחלו מן חשמנה וחאטו פי מוסרות: 31. ויסעו - ורחלו מן מוסרות וחאטו פי בנין יעקן: 32. ויסעו - ורחלו מן בנין יעקן וחאטו פי חר גדר: 33. ויסעו - ורחלו מן חר גדר וחאטו פי יטבתה: 34. ויסעו - ורחלו מן יטבתה וחאטו פי עברונה: 35. ויסעו - ורחלו מן עברונה וחאטו פי עציון גבר: 36. ויסעו - ורחלו מעציון גבר וחאטו פי בר צין היא קדש: 37. ויסעו - ורחלו מן קדש וחאטו פי עלווית אלגבל פי טרף ארץ אדום: 38. ויעל - וטיליע אהרון אלכאדים אלא עלווית אלגבל עלא קול אללה ומת תם פי סנת אלארבעין לכרוג בנין ישראל מן ארץ מצר פי שהר אלכאמיס פי ואחיד לישחר: 39. ואהרן - ואהרון איבין מייה ותלתא ועשרין סניה פי מותו פי עלווית אלגבל: 40. וישמע - וסימיע אלכנעני מליך ערד והוא גאליס פיל קבליה פי ארץ כנען פי מגי בנין ישראל: 41. ויסעו - ורחלו מן עלווית אלגבל וחאטו פי צלמונה: 42. ויסעו - ורחלו מן צלמונה וחאטו פי פונון: 43. ויסעו - ורחלו מן פונון וחאטו פי אובות: 44. ויסעו - ורחלו מן אובות וחאטו פי גזאיר אלקטועה פי תיכים מואב: 45. ויסעו - ורחלו מן עיים וחאטו פי דיבון גר: 46. ויסעו - ורחלו מן דיבון גר וחאטו פי עלמון דבלתימה: 47. ויסעו - ורחלו מן עלמון דבלתימה וחאטו פי גבל ליקטועא קדאם נבו: 48. ויסעו - ורחלו מן גבל ליקטועה וחאטו פי סהלית מואב עלא שט ירחו: 49. ויחנו - וחאטו עלא אלשט מן

אלדי פיהא: 40. ויתן - ועטא מוסה אלא אלגלעד למכיר איבין מנשה וגלס פיהא: 41. ויאיר איבין מנשה מיצי וסתמלך אלא צייעהון וסמא ליהון צייעא יאיר: 42. ונבח מיצי וסתמלך אלא קנת ואלא צייעהא וסמא ליהא נבח פי איסמו:

לג

מסעי 1. אלה - הדולי מראחיל בנין ישראל אלדי כרגו מן ארץ מצר לעסכרהון פי יד מוסה ואהרון: 2. ויכתב - וכתב מוסה אלא כרוגהון למרחלהון עלא קול אללה והדולי למרחלהון לכרוגהון: 3. ויסעו - ורחלו מן רעמסס פי שהר אלאוולאני פי כמסתעטר יום לשחר אלאוולאני מן תאני יום אלפסח כרגו בנין ישראל פי סגאע עאלייה לחצרית גמיע מצריין: 4. ומצרים מדפנין אלא אלדי צרב אללה פיהון גמיע ביכיר ופי מעבודתהון ציניע אללה אחכם: 5. ויסעו - ורחלו בנין ישראל מן רעמסס וחאטו פי סכות: 6. ויסעו - ורחלו מן סכות וחאטו פי אתם אלדי פי טרף אלכאר: 7. ויסעו - ורחלו מן אתם וריגיע עלא תים אלחירת אלדי עלא קידאם צנאם צפון וחאטו קדאם מגרול: 8. ויסעו - ורחלו מן קדאם אלחירת ופאתו פי וצט אלכחר אלכאר ומציו טריק תלאת אייאם פי באר אתם וחאטו פי מרה: 9. ויסעו - ורחלו מן מרה ואיגו לאלים ופי אלים תנעטר אעיון מא וסבעין נכ<ל>יה וחאטו תם: 10. ויסעו - ורחלו מן אלים וחאטו עלא בחר אלקנזום: 11. ויסעו - ורחלו מן בחר אלקנזום וחאטו פי בר צין: 12. ויסעו - ורחלו מן בר סין וחאטו פי דפקה: 13. ויסעו - ורחלו מדפקה וחאטו פי אלוש: 14. ויסעו - ורחלו מן אלוש וחאטו פי רפידים ולם כאן תם מא לל קום לישרבו: 15. ויסעו - ורחלו מן רפידים וחאטו פי בר סיני: 16. ויסעו - ורחלו מן בר סיני וחאטו פי קבור שהווייה: 17. ויסעו - ורחלו מן קבור שהווייה וחאטו פי חצרות: 18. ויסעו - ורחלו מן חצרות וחאטו פי רתמה: 19. ויסעו - ורחלו מן רתמה וחאטו פי רמון פרץ: 20. ויסעו - ורחלו

את שם המקום: מעלה ההר, בניגוד לת"א, שתרגם: הור טורא, וכן בפסוקים 38, 39, 41. 40. כנגב - תרגם קבליה - דרום. 44. בעי העברים - תרגם את שם המקום כאילו היה כתוב איי (!) המעברים, אבל בפסוק הבא השאיר את המילה בלא תרגום. 47. בהרי העברים - תרגם את שם המקום בהרי העברים, וכן בפסוק 48. 48. ירדן - נהר, כמו בשאר

אלאם - נרדפים. מנקולאת - מועתקות. 41. חותיהם - וכן בד. ג. צייעהון או קצבאתהום - כפריהם (כת"א: כפרנהא) או שדה קנים שלהם. 7. בעל צפון - תרגם את בעל - פסל, עבודה זרה. 16. בקברת התאחז - תרגם את שם המקום לערבית, וכן בפסוק 17. 37. בהר חתר - תרגם